

Wid kongl. maij:tz troo
tienares : och professoris
poëseos wid kongl.
Acade...

Sirenus, David,

1 Ic 1695 Brunell, Anna

98 / 67

Wid

Kongl. Maj:ts Troo Dienares och Professo-
ris Pöcesos wid Kongl. Academien i Ubo /

Den
Edle och Höglärde Herrens /

De Mag. **TORSTEN**
RUDEENS

framledne mycket Fromme / och therföre ännu i
wyrdsamst minne hoos allom Leswande

Elskelige käre Makas /

Den
Edle och mycket Dygdesamme

Dust: **N M M N**

R R Q Q L L S

Dras;

hwar uti hennes Andelöse Lekamen / effter en helig
Wandel och saligt Afskied ifrån denna Werlden /
den 2; Julii Åhr 1695. nedsattes /

Til at beynga sin skyldigste Plicht
ensaldige lembar.

7. a

Kal nu så tidigt den sitt Lopp och Lefnad
Sluta /
Som Dygden sielf ha födt och fostrat i
sitt Häff /
Och därför wunnit har ett mehr än
härligt Läf;
Ach må man icke då här bittra Tårar
giuta!

Du Atropos hwil lät du en din Syster lämna /
En längre lefnadz Trå / äth den som wärdig war
At längre lefwa? du ett mordiskt Sinne har /
Som icke blyes wid så många Sorgse lämna.

Den som en länge seen har börjadt först at glädia /
Sin mycket kiäre Wän / Skull du så snarlig ta
Från honom / der lifwål du andra kunnat ha /
Som hårda grymheet din tödr städze moot sig wädia.

Ach! Sorg och Dmka wärdt des Huswud fallet neder /
Des sagre Lyne samt des liufwa Dgon paar /
Har at sin Liustigheet och Syhn en mehra qwar /
En kall och kulin Frost besitter alla Leder.

För du des Morgon Röd en möreker Affron gjorde /
Än hon kund nappast see nån Middagz Tjma warm /
Des Währ en Winter blet (ach är det icke harm)
För än af Sommaren hon ganska ringa sporde.

Men

Men stilla mitt Förnuft/ en Atropos allena /
Ey heller Clothos Krafft/ det Wäcket drifwit ha :
Ty de fast alla tree ey kunnat från oss ta/
En sådan Edel Siäl ell' henne oss förmäna.

Men så wil Himlen ha/ så mänd han sielswer laga/
Alt alt som äger Liff och Werldsens Hga seer /
Det han i wälde äth Förgånglighheeten geer/
Alt alt som finnes här mäst Wansktighheeten draga.

Här öfwer klagas wäl/ men ach hwad kan det båta ?
Ty oss ey qwällia skall thet wyligt slutit står /
Af sielswa Himlen/ som sitt eget åter får
På detta sättet/ ty kan ingen skäligt gråta.

Så mänd och wår BRUNELLE sin Lesnadz-Wan-
del ända /
Af eget Gudz behagh så är des sälle Siäl/
Der hon och nrita får ett owärderligt Wäl/
Fast sambre Delen sigh til Amnet sitt mäst wända /

Men doch här återstår det mången billigt qwällier /
At den en Engla-Bild ibland oss burit har
Til Kropp och Sinne/ lell fast mehr än döblig war;
Så är det mehr än sant at Döden intet wälljer.

Och som då Himblen har ett sådant Edelt Sinne/
Ifrån oss tagit bort så mäst wth nögde stå/
Widh detta Slut/ at hon för Dygder sin skal få/
Hoos oss odöblig och äwigt Effter-Minne.

D. SIRENIUS.

Griffte-Minne.

Här under hwåla sig de alt för tidigt trötte /
Och hastigt mogne Been / at blifwa slagne
full /
Och sedan gömmas bort i denne dunckle
Mull;

Ty dem här föga Lust emot des Nöda mötte.

Här hwylar den som har af alla goda wunnit /
Det goda Lof-Ord at hon mehr än Dygdig war;
Ach är det icke Sorg / at hon ifrån of faar /
För'n wij sedt henne sin förtiänte Lefnad hunnit.

Ty Parca Systrar tre / des Tråa ha' snarlig brutit /
Ja för än Phoebus hann sin Diurkrez genomgå
I Nitton gångor / seen hon lefwa börjadt på /
För'r Odet hennes had sin Anda hoos sig slutit.

Men fast än det så ster at Grafwen i sig stutar /
Des mycket kåre Kropp / så skal doch målas inn /
Des Dygde. Sken uti hwar Dygde-Årtadz Sinn /
Och aldrig strykas uth / för'n alt til Andan lutar.

AND. DECEMBER.